

Sygn. akt V CSK 45/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku R. J.
przy uczestnictwie A. J., S. J. i L. S.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników A. J. i L. S.
kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zdaniem wnioskodawcy Sąd II instancji w sposób oczywisty naruszył prawo, przez przyjęcie, że punkt 5 testamentu stanowi warunek, o którym mowa w art. 962 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę jej przyjęcia do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w Sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. Pozwany natomiast nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Zarzuty naruszenia prawa materialnego sprowadzały się bowiem do kwestionowania interpretacji testamentu dokonanej przez Sąd Okręgowy w K.. Tymczasem problematyka interpretacji testamentu i reguł jego wykładni wielokrotnie pojawiała się w orzecznictwie Sądu Najwyższego i w piśmiennictwie (por. orzeczenie SN z 14 października 1999 r. I CKN 147/98, niepubl., postanowienie SN z 29 kwietnia 2010 r. IV CSK 524/09, OSP 2012, nr 3

poz. 29). W konsekwencji należało uznać, że przedstawione argumenty w skardze nie przesądzały o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (por. postanowienie SN z dnia 13 listopada 2009 r. IV CSK 274/09 niepubl.; postanowienie SN z 20 lutego 2014 r. III SK 62/13 niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, a także wobec braku podstaw do przyjęcia nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Na wniosek uczestniczek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 13 § 2, 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.